

Skrifter utgivna av Svenska Litteratursällskapet. 1.

SAMLAREN

TIDSKRIFT FÖR SVENSK
LITTERATURHISTORISK
FORSKNING

Ny följd. Årgång 6

1 9 2 5

UPPSALA 1926

SVENSKA LITTERATURSÄLLSKAPET

UPPSALA 1926

ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI-A.-B.

Wer auch der Zaubrer keck und kühn	— — — — — — — — — — — —
gewesen,	— — — — — — — — — — — —
Kommt nur die Frühlingszeit,	— — — — — — — — — — — —
Will ich mir wohl die Bande lösen,	— — — — — — — — — — — —
Und ob die Eisenklammer mich umreihet.	— — — — — — — — — — — —

Der Sänger.

Schlaf, Kind, dein Traum macht dich
zum Flugelkinde,
Kämpf' du nur mit der Nacht,
Die Schwingen lös' ich dir geschwinde,
Wenn golden die Verjüngung ist voll-
bracht.

Dann fröhlich, selig schweben wir zu-
sammen,
Ganz Liebe, Geist und Lied,
Hin durch die Welt in goldnen Flammen,
Und sie wird frei, wie sie darin ergluht.

Skalden.

Sof, ljufva barn! som engel skall du
vakna;
I glorian, ljus och blid;
De vingar lösas, dem vi sakna,
När du föryngrad går ur nattens frid.

Då sväfva vi på dem långt bort till-
samman;
En själ, Ett hopp, En röst;
På verlden strålar gyllne flamman,
Och hjertat vecks i hennes kalla bröst.

Atterbom har på ett fint sätt lyckats bevara den symmetriska tredelningen i diktens uppbyggnad, i det han strukit den femte av originalets sju strofer och tillagt tre nya dubbelstrofer, i vilka det poetiska uppslaget fullföljes. (»Vinet i flaskan». »Ynglingen». »Vinet i glaset».) Omarbetningen i Samlade dikter 1837 har genom några karakteristiska ändringar understrukit översättningens självständighet i förhållande till originalet (så t. ex. ändras slutet av näst sista versen till: »De vingar växa, dem vi sakna; Vi slå dem ut, när det nu snart blir tid!»).

Nils Afzelius.

En hittills otryckt dikt av Tegner. Under första hälften av förra århundradet torde det ej ha funnits många unga damer av de högre samhällsklasserna, som ej hade sitt minnesalbum, och i åtskilliga av dessa ofta nog så intressanta böcker kan man ännu påträffa okända tillfallighetsverser av våra mera framstående skalder. — För en tid sedan var jag i tillfälle att genomse en dylik bok, som äges av fröknarna Augusta och Ida Westfeldt i Göteborg, och som tillhört deras mormor, generalskan Augusta Malmborg, född von Gerdtten. Min uppmärksamhet fästes då vid en dikt, som Tegner nedskrivit i boken, och som härmed meddelas:

Fordom trasten slog i djupa skogen,
Turturdufvan, öm och trogen
Kuttrade, och lärkans drill
Klang nar våren än var till.
Nu är våren endast till i orden,
Vår och sol och sommardag
Ar allén en tradition i Norden,
En poetisk dikt, ett harposlag.
Men jag vet ett land der våren blommar
Opp ännu, och der det än ar sommar,

Och det är det skönas land.
 I det landet våren ångar
 Ständigt mellan blomstergångar.
 Det är *ditt* land. Led mig vid din hand.
 Solen skiner der och trädet blommar
 Och naturen i en evig sommar
 Står i blomma, hjertan stå i brand.
 Lycklig den som får sig der förlusta
 Och det landets drottning är Augusta.

Under diktarens namnteckning står: Våxnäs den 18 augusti 1841. — Dikten tillhör alltså skaldens senare levnadsår, och tydligen har Tegnéer efter sin återkomst från Schleswig gjort en resa upp till hembygden och under vägen gästade det förmögna och ansedda Malmborgska hemmet utanför Karlstad. Ett märkbart drag av melankoli röjes i diktens första hälft, ehuru på det hela ej starkare än i många av hans tidigare dikter.

Om henne, som fått dikten sig tillägnad, må här nämnas, att hon var född 1810 och var äldsta dottern till överstelöjtnanten Emil Adam von Gerdtén på Apertin och hans maka, grevinnan Charlotte Löwenhielm. Vid 20 års ålder blev hon gift med dåvarande översten, sedermera generallöjtnanten August Malmborg. Hon var en på både huvudets och hjärtats vägnar synnerligen rikt utrustad dam, och under 30 år till sin död 1860 var hon medelpunkten i Karlstads musikalska liv, som vid den tiden ock stod högt. Själv ägnade hon sig alltid några timmar om dagen åt pianospel, men hann det oaktat att på bästa sätt sköta sitt stora och barnrika hem. Ofta uppträdde hon på konserter och soiréer och var särskilt beundrad för sin mästerliga tolkning av Beethoven. År 1857 invaldes hon också till associé i Musikalska akademien. Även var hon framstående målarinna, och hennes specialitet var sepiamålning. — Det är alltså troligt, att den Tegnéerska hyllningen ej var en vanlig tom artighetsbetydelse, utan att skalden verkligen blivit intagen av hennes mera ovanliga personlighet.

Emil Herlenius.

Sedan ovanstående bidrag insänts, har i ESAIAS TEGNÉR: *Samlade skrifter*, ed. E. WRANGEL och FR. BÖÖK, D. X, Sthlm 1925 meddelats en variant av samma dikt (s. 14). Den är upptagen bland »Odaterade dikter»; om adressaten säges i kommentaren (s. 178): »Dikten är möjligen riktad till Augusta Billow».

Red:s anm.